

НАИ-ДОБРИЯТ ЕКОЛОГ В РУСЕ ВСЕ ОЩЕ Е ВЯТЪРЪТ ...

На русенския кей — пред ХЕН, се намира един самотен червен фургон, в който се помещава специалната климатична станция № 21011 за „изследване метеорологичните аспекти за замърсяването на въздуха, почвата и водите“. През лятото температурата в него е доста по-висока отколкото навън, през зимата е точно обратното. На тези аномалии, както не за първи път се оказва, издържат хората, но не и капризната апаратура — затова част от нея е преразпределена в Районната инспекция по опазване на природната среда и в Управлението за поддържане и проучване на Дунав.

Климатичната станция е създадена в изпълнение на Решение № 53 на Министерския съвет от 5 април 1988 г. — известната на русенци годишна, в която те излязоха на улицата и с гнева на демонстрациите принудиха правителството да действа.

И станцията бе вписана в протоколите като една от взетите мерки. Тук четири специалисти добросъвестно дават денонощни дежурства — измерват температурата на въздуха, състоянието на почвата, количеството и вида на облачността, определят посоката на вятъра. За съжаление самоотвержеността им няма кой знае какъв ефект и то не по тяхна вина. Почти същите изследвания се правят в РИОПС и УППД и към данните, нанесени в дневниците, които стриктно се водят в станцията, меко казано, няма голям интерес. Вярно е, че измерванията за киселинност на валежите не се дублират с дейността на РИОПС и УППД, но пробите, които директно се изпращат в София и които не рядко сочат превишение над допустимите норми, като че ли потъват вдън земя. Поне обратна информация няма, както твърди персоналят на станцията.

Така станцията се оказва формално създадена и формално съществуваща, колкото да замаже очите на недоволните, които всъщност и сега не знаят какво е истинското състояние на нещата. При това положение и след като „отгоре“ се счита, че кулминацията на активните „хлорни протести“ е отминала, висшестоящата инстанция — Институтът по хидрология и метеорология, неотдавна взе решение станцията да бъде закрыта. Но явно ситуацията бе подценена, защото Зелената партия в Русе веднага реагира и само за няколко часа бяха събрани повече от 4000 подписа на русенци в знак на несъгласие. Закрыването на станцията бе отложено за неопределено време. Но не и отменено.

Въпросът е обаче има ли смисъл така действащата станция да продължи да съществува.

(Следва на стр. 3)

Маргарита КИРИЛОВА

Най-добрият еколог в Русе все още е вятърът ...

(Продължение от стр. 1)

ствува? Има ли Русе нужда от нея?

Ст. н. с. д-р Димитър Мандаджиев, зам.-директор на Института по хидрология и метеорология — София:

— Макар да влиза в общата метеорологична мрежа на страната, станцията в Русе се оказва излишна. Поне в настоящото си състояние — без осигурена подходяща база, с недостатъчната си апаратура. Но Русе повече от всеки друг град в България има нужда от ЛАБОРАТОРИЯ НА СЪВРЕМЕННО НИВО. НЕОБХОДИМ Е ОБСТОЕН ХИМИЧЕСКИ АНАЛИЗ ЗА ЗАМЪРСЯВАНЕТО НА ВЪЗДУХА, ВОДАТА И ПОЧВАТА, А НЕ САМО ПОВЪРХНОСТНО ИЗМЕРВАНЕ. Инициативата за това, обосновката и средствата трябва да дойдат от Общинския народен съвет в града — държавната инстанция, която е длъжна да защитава и

тересите на гражданите, както и да им осигури нормална жизнена среда.

Русе и днес продължава да живее под отровен похлупак. Особено в безветрените дни хората си дават сметка, че все още най-добрият еколог в града е вятърът. Ние чувствуваме и „дишаме“ бедата, но все още не знаем истинските ѝ размери. Освен това известно е, че и апаратурата, с която разполага русенският РИОПС, е твърде остаряла и несъвършена. И никак не ми прозвуча странно декларацията на специалист в същия този РИОПС, че един ден (когато той се пенсионира!) ще публикува своите документални изобличения, засягащи екологичните проблеми на Русе. А дотогава??

Право на русенци е да знаят цялата истина за обетаността, в която живеят. Нужно е не да се създават или закриват безполезни ведомства,

не да се съобщават само усреднените данни за замърсяване то на въздуха, а да се правят прецизни изследвания със съвременни химическо лабораторно оборудване. Само така ще бъде възможно да се идентифицират безпогрешно специфичните замърсители и по категоричен начин да се прекратят абсурдните спорове с румънските съседи. Анализите, направени със съвременна апаратура, могат да послужат убедително и пред Международния съд, чието съдействие възнамеряваме да потърсим като град, а вероятно и като държава.

Да се решат екологичните проблеми, без никакви преувеличения, е въпрос за живот и смърт за русенци. Опитите да се омаловажи опасността, да се скрие истината или да не се вземат мерки, са равни на престъпление, което може би не днес, но утре неминуемо ще бъде разкрито и наказано.